

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 655/2014**ze dne 15. května 2014,****kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. a), e) a f) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru má Unie přijmout opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (2) V souladu s čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) mohou k těmto opatřením patřit opatření, jež mají za cíl zajistit mimo jiné vzájemné uznávání a výkon soudních rozhodnutí mezi členskými státy, účinný přístup ke spravedlnosti a odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech.
- (3) Dne 24. října 2006 přijala Komise „Zelenou knihu o zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: obstavení bankovních účtů“, jejímž prostřednictvím zahájila konzultaci ohledně potřeby jednotného evropského řízení o obstavení bankovních účtů a možných parametrech takového řízení.
- (4) Ve Stockholmském programu z prosince 2009 ⁽³⁾, jenž vytyčil priority v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti na roky 2010–2014, Evropská rada vyzvala Komisi, aby posoudila potřebnost a proveditelnost stanovení určitých předběžných opatření na úrovni Unie, včetně zajišťovacích opatření, například za účelem zamezení zmizení majetku před vymožením určité pohledávky, a aby předložila vhodné návrhy na zlepšení účinnosti výkonu rozhodnutí v Unii, pokud jde o bankovní účty a majetek dlužníků.
- (5) Vnitrostátní řízení pro získání zajišťovacích opatření, jakými jsou např. příkazy k obstavení účtů, existují ve všech členských státech, výrazně se však liší podmínky pro použití těchto opatření i účinnost jejich provádění. Navíc přístup k vnitrostátním zajišťovacím opatřením v případech s přeshraničním rozměrem se může ukázat složitý, především pokud věřitel usiluje o obstavení několika účtů vedených v různých členských státech. Zdá se proto nezbytné a vhodné přijmout závazný a přímo použitelný právní nástroj Unie, jenž zavede nové unijní řízení umožňující v přeshraničních případech účinně a rychle obstavit peněžní prostředky uložené na bankovních účtech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 57.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

⁽³⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (6) Řízení zavedené tímto nařízením by mělo sloužit jako další a volitelný prostředek pro věřitele, který má i nadále možnost použít jakékoli jiné řízení pro získání rovnocenného opatření podle vnitrostátního práva.
- (7) Věřitel by měl mít možnost získat zajišťovací opatření ve formě evropského příkazu k obstavení účtů (dále jen „příkaz k obstavení“ nebo „příkaz“), jenž by zabránil převodu nebo výběru peněžních prostředků uložených jeho dlužníkem na bankovním účtu vedeném v určitém členském státě, pokud existuje nebezpečí, že bez takového opatření bude následně vymáhání jeho pohledávky vůči dlužníkovi zmařeno nebo podstatně ztíženo. Obstavení peněžních prostředků uložených na dlužníkově účtu by mělo mít za následek, že nejen samotný dlužník, nýbrž i osoba jím zmocněná k provádění plateb z tohoto účtu, např. trvalým příkazem nebo prostřednictvím kreditní karty, nebudou moci peněžní prostředky použít.
- (8) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla zahrnovat všechny věci spadající do oblasti občanského a obchodního práva kromě určitých přesně stanovených záležitostí. Toto nařízení by se zejména nemělo vztahovat na pohledávky vůči dlužníkovi v úpadkovém řízení. Z toho by mělo vyplývat, že proti dlužníkovi nelze vydat žádný příkaz k obstavení, jakmile proti němu bylo zahájeno úpadkové řízení podle nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽¹⁾. Na druhou stranu by toto vyloučení mělo umožnit využití příkazu k obstavení pro zajištění vymáhání plateb poškozujičích věřitele, které dlužník provedl ve prospěch třetích osob.
- (9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na účty vedené u úvěrových institucí, jejichž činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet.

Nemělo by se proto vztahovat na finanční instituce, které takové vklady nepřijímají, např. instituce poskytující finance pro exportní a investiční projekty nebo projekty v rozvojových zemích nebo instituce poskytující služby finančního trhu. Dále by se toto nařízení nemělo vztahovat na účty, jež jsou vedené centrálními bankami nebo u centrálních bank, pokud jednájí jako měnové orgány, ani na účty, jež nemohou být obstaveny vnitrostátním příkazem rovnocenným příkazem k obstavení nebo jsou podle práva členského státu, ve kterém jsou dotyčné účty vedeny, jinak vyloučeny ze zabavení.

- (10) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na přeshraniční případy a mělo by vymezit, co je přeshraniční případ v tomto konkrétním kontextu. Za přeshraniční případ by pro účely tohoto nařízení měla být považována situace, kdy se soud, který se zabývá návrhem na vydání příkazu k obstavení, nachází v jednom členském státě a bankovní účet, jenž je předmětem příkazu, je veden v jiném členském státě. Za přeshraniční případ by měla být považována rovněž situace, kdy se bydliště věřitele nachází v jednom členském státě a soud a bankovní účet, jenž má být obstaven, se nachází v jiném členském státě.

Toto nařízení by se nemělo vztahovat na obstavení účtů vedených ve členském státě soudu, u něhož byl návrh na vydání příkazu k obstavení podán, pokud se bydliště věřitele nachází rovněž v uvedeném členském státě, a to i tehdy, pokud věřitel zároveň podá návrh na vydání příkazu k obstavení, který se týká účtu nebo účtů vedených v jiném členském státě. V takovém případě by měl věřitel podat dva samostatné návrhy, jeden na příkaz k obstavení a druhý na vnitrostátní opatření.

- (11) Řízení o příkazu k obstavení by mělo být k dispozici věřiteli, který si přeje zajistit výkon budoucího rozhodnutí ve věci samé, a to před zahájením řízení ve věci samé nebo kdykoli v průběhu řízení. K dispozici by mělo být také věřiteli, který již získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, jež dlužníkovi ukládá uhrazení pohledávky věřiteli.
- (12) Příkaz k obstavení by měl být k dispozici za účelem zajištění pohledávek, které se již staly splatnými. Měl by být rovněž k dispozici pro pohledávky, které se dosud splatnými nestaly, pokud tyto pohledávky vyplývají z již uskutečněné transakce nebo události a lze stanovit jejich výši, včetně pohledávek týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání, a občanskoprávních nároků na náhradu škody či uvedení do původního stavu, které jsou založeny na jednání, jež vedlo k trestnímu řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1).

Věřitel by měl mít možnost požadovat, aby byl příkaz k obstavení vydán na částku ve výši hlavní pohledávky nebo na částku nižší. Vydání příkazu k obstavení na nižší částku může být v jeho zájmu, pokud již například obdržel jinou jistotu pro část své pohledávky.

- (13) K zajištění úzkého spojení mezi řízením o příkazu k obstavení a řízením ve věci samé by mezinárodní příslušnost pro vydání příkazu měly mít soudy členského státu, jehož soudy jsou příslušné rozhodovat ve věci samé. Pro účely tohoto nařízení by se řízením ve věci samé mělo rozumět jakékoli řízení zaměřené na získání exekučního titulu k související pohledávce, například včetně zkráceného řízení o platebním rozkazu a řízení, jako je ve Francii „procédure de référé“. Je-li dlužníkem spotřebitel s pobytem v některém členském státě, k vydání příkazu by měly být příslušné pouze soudy tohoto členského státu.
- (14) Podmínky pro vydání příkazu k obstavení by měly odrážet odpovídající rovnováhu mezi zájmy věřitele na získání příkazu a zájmy dlužníka na tom, aby se zabránilo zneužití tohoto příkazu.

Pokud tedy věřitel podá návrh na vydání příkazu k obstavení před získáním rozhodnutí, soud, u něhož je návrh podán, by měl být na základě důkazů předložených věřitelem přesvědčen, že věřitel pravděpodobně uspěje ve věci své pohledávky vůči dlužníkovi.

Dále by mělo být od věřitele za všech okolností vyžadováno, a to i pokud již získal rozhodnutí, aby u soudu přesvědčivě prokázal, že jeho pohledávka naléhavě vyžaduje soudní ochranu a že výkon existujícího nebo budoucího rozhodnutí by bez příkazu mohl být zmařen nebo podstatně ztížen, neboť existuje skutečné riziko, že v okamžiku, kdy bude věřitel moci dosáhnout výkonu existujícího nebo budoucího rozhodnutí, dlužník již promrhal, ukryl nebo zničil svůj majetek nebo jej prodal pod jeho hodnotou, a to v neobvyklém rozsahu nebo neobvyklým způsobem.

Soud by měl posoudit důkazy předložené věřitelem, které existenci takového rizika dokládají. Tyto důkazy by se mohly týkat například postoje dlužníka k věřitelově pohledávce nebo jeho chování v předchozím sporu mezi stranami, předchozích úvěrů dlužníka, povahy dlužníkova majetku a všech úkonů, které dlužník v souvislosti se svým majetkem v nedávné době provedl. Při posuzování důkazů může soud zohlednit skutečnost, že čerpání z účtů a uskutečňování výdajů dlužníkem na zachování běžné podnikatelské činnosti nebo pravidelné rodinné výdaje nejsou samy o sobě neobvyklé. Pouhé nezaplacení nebo napadení pohledávky ani pouhá skutečnost, že dlužník má více věřitelů, by samy o sobě neměly být považovány za dostatečné důkazy pro odůvodnění vydání příkazu. Ani pouhá skutečnost, že finanční okolnosti dlužníka jsou nepříznivé nebo se zhoršují, není sama o sobě dostatečným důvodem k vydání příkazu. Soud však k těmto okolnostem může přihlídnout při celkovém posouzení existence rizika.

- (15) Aby byl u příkazu k obstavení zajištěn „účinek překvapení“ a zajistilo se, že příkaz bude účinným nástrojem pro věřitele, který se snaží vymáhat dluhy od dlužníka v přeshraničních případech, neměl by být dlužník informován o návrhu věřitele ani vyslechnut před vydáním příkazu a neměl by ani být vyzooměn o příkazu před jeho provedením. Pokud na základě důkazů a informací předložených věřitelem, popřípadě jeho svědkem či svědky, není soud přesvědčen, že je obstavení dotyčného účtu nebo účtů odůvodněné, neměl by příkaz vydat.
- (16) V situacích, kdy věřitel podal návrh na příkaz k obstavení před zahájením řízení ve věci samé u soudu, má podle tohoto nařízení povinnost zahájit takové řízení ve stanovené lhůtě a rovněž předložit důkaz o tomto zahájení soudu, u něž podal návrh na příkaz. Pokud věřitel tuto povinnost nesplní, měl by být příkaz zrušen soudem z vlastního podnětu nebo automaticky ukončen.
- (17) S ohledem na neexistenci předchozího výsledku dlužníka by toto nařízení mělo stanovit konkrétní záruky zamezení zneužití příkazu a ochrany práv dlužníka.

- (18) Jednou z důležitých záruk by měla být možnost požadovat od věřitele, aby poskytl jistotu pro zajištění toho, že dlužníkovi může být v pozdější fázi nahrazena jakákoli škoda, která mu příkazem k obstavení vznikla. V závislosti na vnitrostátních právních předpisech by tato jistota mohla být poskytnuta formou složení jistoty nebo alternativní záruky, jako je bankovní záruka nebo hypotéka. Soud by měl mít pravomoc stanovit výši jistoty dostatečnou k tomu, aby se zabránilo zneužití příkazu, a k zajištění náhrady dlužníkovi, a nejsou-li k dispozici konkrétní údaje dokládající výši případné škody, měl by soud mít možnost při stanovení výše jistoty použít jako vodítko částku, jež odpovídá příkazu, který má být vydán.

V případech, kdy věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, které požadují, aby dlužník uhradil věřitelovu pohledávku, by poskytnutí jistoty mělo být pravidlem a soud by měl od tohoto požadavku upouštět nebo požadovat pro poskytnutí jistoty nižší částku pouze ve výjimečných případech, pokud se domnívá, že je tato jistota vzhledem k okolnostem případu nevhodná, nadbytečná nebo nepřiměřená. K takovým okolnostem může patřit například to, že má věřitel obzvláště pádné důvody, ale nedisponuje dostatečnými prostředky k poskytnutí jistoty, že pohledávka souvisí s výživným nebo výplatou mezd nebo že vzhledem k rozsahu pohledávky není pravděpodobné, že by příkaz způsobil dlužníkovi jakoukoli škodu, např. u malého dluhu z podnikání.

Pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, mělo by být poskytnutí jistoty ponecháno na uvážení soudu. Poskytnutí jistoty může být s výjimkou výše uvedených výjimečných okolností vhodné například v případech, kdy rozhodnutí, jehož výkon má příkaz k obstavení zajistit, dosud není vykonatelné nebo je z důvodu podání odvolání vykonatelné pouze předběžně.

- (19) Dalším důležitým prvkem pro dosažení přiměřené rovnováhy mezi zájmy věřitele a dlužníka by mělo být pravidlo týkající se odpovědnosti věřitele za veškeré škody způsobené dlužníkovi příkazem k obstavení. Toto nařízení by proto mělo, jako minimální standard, stanovit odpovědnost věřitele za škodu způsobenou dlužníkovi příkazem k obstavení z důvodu pochybení na straně věřitele. V této souvislosti by důkazní břemeno měl nést dlužník. Pokud jde o důvody pro odpovědnost uvedené v tomto nařízení, mělo by být stanoveno harmonizované pravidlo stanovící vyvratitelnou domněnku pochybení na straně věřitele.

Členské státy by navíc měly mít možnost ponechat nebo zavést ve svém vnitrostátním právu jiné důvody pro odpovědnost, než jsou důvody uvedené v tomto nařízení. Pro takové jiné důvody odpovědnosti by měly mít členské státy možnost ponechat nebo zavést jiné druhy odpovědnosti, jako je například objektivní odpovědnost.

Toto nařízení by rovněž mělo stanovit kolizní pravidlo, podle něž by právem rozhodným pro odpovědnost věřitele mělo být právo členského státu výkonu. Existuje-li několik členských států výkonu, mělo by rozhodným právem být právo členského státu výkonu, v němž má dlužník obvyklý pobyt. V případě, že dlužník nemá obvyklý pobyt v žádném ze členských států výkonu, mělo by být rozhodným právem právo členského státu výkonu, k němuž má případ nejužší vztah. Při určování nejužšího vztahu by jedním z parametrů, které soud zohlední, mohla být výše částky k obstavení v jednotlivých členských státech výkonu.

- (20) V zájmu překonání stávajících praktických obtíží při získávání informací o umístění bankovních účtů dlužníků v přeshraničních situacích by toto nařízení mělo stanovit mechanismus umožňující věřiteli požádat o to, aby soud získal informace nezbytné k umožnění identifikace dlužnickova účtu od určeného informačního orgánu členského státu, o němž se věřitel domnívá, že v něm dlužník má účet, před vydáním příkazu k obstavení. S ohledem na zvláštní povahu takového zásahu veřejných orgánů a na takovýto přístup k soukromým údajům by přístup k údajům o účtech měl zpravidla být umožněn pouze v případech, kdy věřitel již získal vykonatelné rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu. Výjimečně by však mělo být možné, aby věřitel žádost o informace o účtu podal, ačkoli jeho rozhodnutí, soudní smír nebo veřejná listina dosud nejsou vykonatelné. Taková žádost by měla být možná, pokud je s ohledem na relevantní okolnosti částka k obstavení významná a pokud je soud na základě důkazů předložených věřitelem přesvědčen o naléhavé potřebě informací o účtu, neboť existuje riziko, že bez nich bude následné vymáhání pohledávky věřitele vůči dlužníkovi pravděpodobně ohroženo a že by to v důsledku mohlo vést k zásadnímu zhoršení finanční situace věřitele.

K zajištění fungování tohoto mechanismu by členské státy měly ve svém vnitrostátním právu zpřístupnit jeden či více způsobů získávání takových informací, jež budou účinné i účelné a nebudou z hlediska nákladů či času nepřiměřené. Tento mechanismus by se měl použít pouze v případech, že jsou splněny všechny podmínky a požadavky pro vydání příkazu k obstavení a že věřitel ve své žádosti řádně odůvodnil, proč se lze domnívat, že má dlužník v konkrétním členském státě jeden či více účtů, například proto, že dlužník v daném členském státě pracuje nebo vykonává profesní činnost nebo v něm má majetek.

- (21) V zájmu zajištění ochrany osobních údajů dlužníka by získané informace ohledně identifikace bankovního účtu či účtů dlužníka neměly být poskytnuty věřiteli. Poskytnuty by měly být pouze dožadujícímu soudu a výjimečně bance, pokud banka nebo jiný subjekt zodpovědný za výkon příkazu v členském státě výkonu není s to určit účet dlužníka na základě informací uvedených v příkazu, například pokud stejná banka vede účty několika osobám téhož jména, jež mají stejnou adresu. Pokud je v takovém případě v příkazu uvedeno, že číslo nebo čísla účtů, jež mají být obstaveny, bylo nebo byla získáno či získána na základě žádosti o informace, měla by banka o tyto informace požádat informační orgán členského státu výkonu a měla by mít možnost tak učinit neformálním a jednoduchým způsobem.
- (22) Toto nařízení by mělo stanovit právo věřitele odvolat se proti zamítnutí vydání příkazu k obstavení. Tímto právem by neměla být dotčena možnost, aby věřitel na základě nových skutečností nebo nových důkazů podal nový návrh na vydání příkazu k obstavení.
- (23) Donucovací struktury pro oblast obstavení bankovních účtů se napříč členskými státy značně liší. K zamezení zdvojování těchto struktur v členských státech a v zájmu co možná nejširšího dodržování vnitrostátních postupů by toto nařízení mělo v souvislosti s výkonem příkazu k obstavení a jeho prováděním v praxi vycházet z metod a struktur, které se pro výkon a provádění rovnocenných vnitrostátních příkazů užívají v členském státě, v němž má být příkaz proveden.
- (24) K zajištění rychlého výkonu by toto nařízení mělo stanovit, že příkaz lze z členského státu původu příslušnému orgánu členského státu výkonu zaslat všemi vhodnými prostředky, jež zaručí, že zasláné písemnosti budou po obsahové stránce pravdivé, budou věrně odpovídat a budou snadno čitelné.
- (25) Příslušný orgán členského státu výkonu by po obdržení příkazu k obstavení měl učinit kroky nezbytné pro výkon příkazu v souladu s vnitrostátním právem daného státu, a to buď postoupením obdrženého příkazu bance nebo jinému subjektu zodpovědnému za výkon těchto příkazů v daném členském státě, nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, jiným pokynem bance, aby příkaz provedla.
- (26) V závislosti na postupu, který je k dispozici podle práva členského státu výkonu pro rovnocenné vnitrostátní příkazy, by příkaz k obstavení měl být proveden zablokováním obstavené částky na účtu dlužníka, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právo, převedením této částky na účet vyhrazený pro účely obstavení, jímž by mohl být účet vedený buď na orgán příslušný pro výkon, soud, banku, u níž má dlužník veden účet nebo banku určenou v konkrétním případě jako koordinační subjekt pro obstavení.
- (27) Toto nařízení by nemělo vylučovat možnost, aby bylo za výkon příkazu k obstavení předem požadováno uhrazení poplatku. Tato otázka by měla být ponechána na vnitrostátním právu členského státu, v němž má být příkaz vykonán.
- (28) Příkaz k obstavení by měl mít stejné pořadí, pokud pořadí existuje, jako rovnocenný vnitrostátní příkaz v členském státě výkonu. Pokud dle vnitrostátního práva mají určitá donucovací opatření přednost před opatřeními za účelem obstavení, měla by mít přednost i ve vztahu k příkazu k obstavení podle tohoto nařízení. Pro účely tohoto nařízení by příkazy in personam, které existují v některých vnitrostátních právních systémech, měly být považovány za rovnocenné vnitrostátní příkazy.

- (29) Toto nařízení by mělo stanovit povinnost banky nebo jiného subjektu zodpovědného za výkon příkazu k obstavení v členském státě výkonu uvést, zda a případně do jaké míry vedl příkaz k obstavení peněžních prostředků dlužníka, a povinnost věřitele zajistit uvolnění veškerých obstavených peněžních prostředků, jež přesahují částku uvedenou v příkazu.
- (30) Toto nařízení by mělo zaručovat právo dlužníka na spravedlivý proces a jeho právo na účinný opravný prostředek, a proto by mu s ohledem na ex parte povahu řízení o vydání příkazu k obstavení mělo umožňovat napadení příkazu nebo jeho výkonu na základě důvodů stanovených v tomto nařízení okamžitě po provedení příkazu.
- (31) V této souvislosti by nařízení mělo vyžadovat, aby příkaz k obstavení, veškeré písemnosti předložené věřitelem soudu v členském státě původu a nezbytné překlady byly neprodleně po provedení příkazu doručeny dlužníkovi. Soud by měl mít pravomoc na základě vlastního uvážení doplnit další písemnosti, na nichž založil své rozhodnutí a jež by dlužníkovi mohly sloužit při využití opravných prostředků, jako např. doslovné přepisy všech druhů výsledku.
- (32) Dlužník by měl mít možnost požádat o přezkum příkazu k obstavení, zejména pokud nebyly splněny podmínky nebo požadavky stanovené tímto nařízením nebo pokud se okolnosti, jež vedly k vydání příkazu, změnil tak, že by již vydání příkazu nebylo odůvodněné. Dlužníkovi by například měl být k dispozici opravný prostředek, nejednalo-li se o přeshraniční případ ve smyslu tohoto nařízení, pokud nebyla dodržena pravidla příslušnosti podle tohoto nařízení, pokud věřitel nepodal návrh na zahájení řízení ve věci samé ve lhůtě stanovené v tomto nařízení a soud v důsledku toho nezrušil příkaz z vlastního podnětu nebo příkaz nebyl ukončen automaticky, nebo pokud pohledávka věřitele nevyžadovala naléhavou ochranu v podobě příkazu k obstavení, neboť neexistovalo nebezpečí, že následné vymáhání uvedené pohledávky bude zmařeno nebo podstatně ztíženo, nebo pokud poskytnutí jistoty nebylo v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Dlužníkovi by rovněž měl být k dispozici opravný prostředek, pokud mu nebyl doručen příkaz a prohlášení o obstavení podle pravidel stanovených tímto nařízením nebo pokud písemnosti, které mu byly doručeny, nespĺňovaly jazykové požadavky stanovené tímto nařízením. Uvedený opravný prostředek by však neměl být poskytnut, pokud v případě nedoručení nebo neposkytnutí překladu dojde ve stanovené lhůtě k nápravě. K nápravě nedoručení písemností by měl věřitel požádat subjekt zodpovědný za doručování v členském státě původu o doručení příslušných písemností dlužníkovi doporučenou poštou, popřípadě by měl poskytnout potřebné překlady písemností soudu v případě, že dlužník souhlasil s tím, že písemnosti u soudu převezme. Taková žádost by neměla být vyžadována, došlo-li již k nápravě nedoručení jinými prostředky, například pokud v souladu s vnitrostátním právem soud zahájil doručování z vlastního podnětu.

- (33) Otázka, kdo má povinnost poskytnout překlady vyžadované tímto nařízením a kdo nese náklady na jejich pořízení, je ponechána na vnitrostátním právu.
- (34) K poskytnutí opravných prostředků proti vydání příkazu k obstavení by měly být příslušné soudy členského státu, ve kterém byl příkaz vydán. K poskytnutí opravných prostředků proti výkonu příkazu by měly být příslušné soudy nebo případně příslušné donucovací orgány ve členském státě výkonu.
- (35) Dlužník by měl mít právo požádat o uvolnění obstavených peněžních prostředků, pokud poskytne vhodnou alternativní jistotu. Tato alternativní jistota by mohla být poskytnuta formou složení jistoty nebo alternativní záruky, jako je bankovní záruka nebo hypotéka.

- (36) Toto nařízení by mělo zajistit, že obstavením účtu dlužníka nebudou dotčeny částky, které jsou vyloučeny ze zajištění podle práva členského státu výkonu, například částky nezbytné k zajištění obživy dlužníka a jeho rodiny. V závislosti na procesním systému platném v daném členském státě by příslušná částka měla být vyloučena z obstavení buď z moci úřední odpovědným subjektem, kterým může být soud, banka nebo orgán příslušný pro výkon, před provedením příkazu, nebo by měla být vyloučena na žádost dlužníka po provedení příkazu. Jsou-li obstaveny účty v několika členských státech a bylo-li vyloučení uplatněno vícekrát, věřitel by měl mít možnost podat příslušnému soudu kteréhokoli z členských států výkonu nebo – pokud tak stanoví vnitrostátní právo dotčeného členského státu výkonu – orgánu příslušnému pro výkon v tomto členském státě návrh na úpravu vyloučení uplatňovaného v daném členském státě.
- (37) K zajištění rychlého a neprodleného vydání příkazu k obstavení by toto nařízení mělo stanovit lhůty, v nichž musí být dokončeny jednotlivé kroky řízení. Pravomoc odchýlit se od těchto lhůt by soudy nebo orgány zapojené do řízení měly mít pouze za výjimečných okolností, například u případů, které jsou z právního či skutkového hlediska složité.
- (38) Pro účely počítání lhůt a termínů stanovených v tomto nařízení by se mělo použít nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) V zájmu usnadnění uplatňování tohoto nařízení by měla být stanovena povinnost členských států sdělovat některé informace o svých právních předpisech a postupech v souvislosti s příkazy k obstavení a rovnocennými vnitrostátními příkazy Komisi.
- (40) V zájmu usnadnění uplatňování tohoto nařízení v praxi by měly být zavedeny standardní formuláře, zejména pro návrh na vydání příkazu, pro příkaz samotný, pro prohlášení o obstavení peněžních prostředků a pro návrh na opravný prostředek nebo odvolání podle tohoto nařízení.
- (41) V zájmu posílení efektivity řízení by toto nařízení mělo umožňovat co nejširší možné využívání moderních komunikačních technologií přijímaných v souladu s procesními pravidly dotčených členských států, zejména pokud jde o vyplňování standardních formulářů stanovených tímto nařízením a komunikaci mezi orgány zapojenými do řízení. Způsoby podpisu příkazu k obstavení a jiných dokumentů podle tohoto nařízení by pak měly být technologicky neutrální s cílem umožnit jak uplatňování stávajících metod, jako je digitální ověření nebo bezpečné ověření pravosti, tak i budoucí technologický vývoj v této oblasti.
- (42) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vytvoření a následné změny standardních formulářů stanovených tímto nařízením. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Pro přijímání prováděcích aktů, jimiž budou stanoveny a následně pozměňovány standardní formuláře uvedené v tomto nařízení, by měl být použit poradní postup stanovený v článku 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
- (44) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Zejména má zajišťovat respektování soukromého a rodinného života, ochrany osobních údajů, práva na majetek a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, jak jsou stanoveny v člácích 7, 8, 17 a 47 Listiny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) V rámci přístupu k osobním údajům a používání a předávání těchto údajů podle tohoto nařízení je třeba dodržovat požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾, jak byla provedena ve vnitrostátním právu členských států.
- (46) Pro účely tohoto nařízení je však třeba stanovit některé zvláštní podmínky pro přístup k osobním údajům a pro používání a předávání těchto údajů. V této souvislosti bylo zohledněno stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ⁽²⁾. Subjekt údajů by měl být informován v souladu s vnitrostátním právem. Oznámení dlužníkovi o zpřístupnění informací souvisejících s jeho účtem či účty by však mělo být odloženo o 30 dnů, aby předčasným oznámením nedošlo k ohrožení účinku příkazu k obstavení.
- (47) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení řízení Unie o zajišťovacím opatření, jež věřiteli umožňuje získat příkaz k obstavení, který zabrání tomu, aby následné vymáhání věřitelovy pohledávky bylo ohroženo převodem nebo výběrem peněžních prostředků, jež jsou uloženy dlužníkem na bankovním účtu vedeném v Unii, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (48) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na členské státy, které jím jsou vázány v souladu se Smlouvami. Řízení pro získání příkazu k obstavení stanovený v tomto nařízení by proto mělo být dostupné pouze věřitelům, kteří mají bydliště ve členském státě vázaném tímto nařízením, a příkazy vydané podle tohoto nařízení by se měly vztahovat pouze na obstavení bankovních účtů, které jsou vedeny v takovém členském státě.
- (49) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (50) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto nařízení, a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (51) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení zavádí řízení Unie, jež věřiteli umožňuje získat evropský příkaz k obstavení účtů (dále jen „příkaz k obstavení“ nebo „příkaz“), který zabrání tomu, aby následné vymáhání věřitelovy pohledávky bylo ohroženo převodem nebo výběrem peněžních prostředků až do výše uvedené v příkazu, jež jsou uloženy dlužníkem nebo jeho jménem na bankovním účtu vedeném v určitém členském státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 21.12.2011, s. 4.

2. Příkaz k obstavení je věřiteli k dispozici jako alternativa k zajišťovacím opatřením podle vnitrostátního práva.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na peněžité pohledávky v občanských a obchodních věcech v přeshraničních případech, jak jsou vymezeny v článku 3, bez ohledu na druh dotčeného soudu. Nevztahuje se zejména na daňové, celní nebo správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opomenutí při výkonu státní moci („*acta iure imperii*“).

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) majetková práva vyplývající z manželského vztahu nebo ze vztahu, s nímž právo pro něj rozhodné spojuje účinky obdobné manželství;
- b) závěti a dědění, včetně vyživovacích povinností vzniklých v důsledku smrti;
- c) pohledávky vůči dlužníkovi, u něž bylo zahájeno konkurzní řízení, řízení o likvidaci společností nebo jiných právnických osob v platební neschopnosti, soudní vyrovnání nebo jiné podobné řízení;
- d) sociální zabezpečení;
- e) rozhodčí řízení.

3. Toto nařízení se nevztahuje na bankovní účty, jež jsou podle práva členského státu, ve kterém je účet veden, vyloučeny ze zabavení, ani na účty vedené v souvislosti s provozováním jakéhokoli systému vymezeného v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾.

4. Toto nařízení se nevztahuje na bankovní účty vedené centrálními bankami a u centrálních bank, pokud jednájí jako měnové orgány.

Článek 3

Přeshraniční případy

1. Pro účely tohoto nařízení se přeshraničním případem rozumí případ, ve kterém jsou bankovní účet nebo bankovní účty, jež mají být příkazem obstaveny, vedeny v jiném členském státě než:

- a) v členském státě soudu, u něhož byl podán návrh na vydání příkazu k obstavení podle článku 6, nebo
- b) v členském státě, v němž má věřitel bydliště.

2. Rozhodujícím okamžikem pro určení, zda se jedná o přeshraniční případ, je datum, kdy byl u soudu, který je příslušný pro vydání příkazu k obstavení, podán návrh na vydání příkazu k obstavení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „bankovním účtem“ nebo „účtem“ každý účet obsahující peněžní prostředky uložené v bance na jméno dlužníka nebo na jméno třetí osoby jménem dlužníka;
- 2) „bankou“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, včetně poboček, ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 uvedeného nařízení, úvěrových institucí, které mají sídlo v Unii, nebo v souladu s článkem 47 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ mimo Unii, jestliže se tyto pobočky nacházejí v Unii;
- 3) „peněžními prostředky“ peníze připsané na účet v jakékoli měně nebo podobné peněžní pohledávky, jako jsou vklady na peněžním trhu;
- 4) „členským státem, ve kterém je účet veden“, rozumí:
 - a) členský stát identifikovatelný z IBAN (mezinárodní číslo bankovního účtu) tohoto účtu nebo
 - b) v případě bankovního účtu, který nemá IBAN, členský stát, v němž má banka, u níž je účet veden, své ústředí, nebo pokud je účet veden u pobočky, členský stát, v němž se tato pobočka nachází;
- 5) „pohledávkou“ rozumí pohledávka na zaplacení konkrétní peněžní částky, která se stala splatnou, nebo pohledávka na zaplacení stanovitelné peněžní částky vyplývající z již uskutečněné transakce nebo události, pokud tato pohledávka může být předmětem žaloby podané u soudu;
- 6) „věřitelem“ rozumí fyzická osoba s bydlištěm ve členském státě nebo právnická osoba se sídlem ve členském státě nebo jiný subjekt se sídlem ve členském státě, právně způsobilý žalovat nebo být žalován podle práva členského státu a který ve vztahu k pohledávce podal návrh na vydání příkazu k obstavení nebo již takový příkaz získal;
- 7) „dlužníkem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba nebo jiný subjekt právně způsobilý žalovat nebo být žalován podle práva členského státu, vůči němuž věřitel ve vztahu k pohledávce usiluje o vydání příkazu k obstavení nebo již takový příkaz získal;
- 8) „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, jak je označeno, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;
- 9) „soudním smírem“ rozumí smír, který schválil soud členského státu nebo který byl uzavřen v průběhu řízení před soudem členského státu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 10) „veřejnou listinou“ rozumí písemnost, která byla formálně vyhotovena nebo registrována jako veřejná listina v určitém členském státě a jejíž pravost:
- a) se vztahuje na podpis i obsah listiny a
 - b) byla ověřena orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem k tomu zmocněným;
- 11) „členským státem původu“ rozumí členský stát, ve kterém byl příkaz k obstavení vydán;
- 12) „členským státem výkonu“ rozumí členský stát, ve kterém je veden bankovní účet, jenž má být obstaven;
- 13) „orgánem pro informace“ rozumí orgán, který členský stát určil jako příslušný pro účely získání potřebných informací o účtu či účtech dlužníka podle článku 14;
- 14) „příslušným orgánem“ rozumí orgán nebo orgány, které členský stát určil jako příslušné pro obdržení, zaslání nebo doručení podle čl. 10 odst. 2, čl. 23 odst. 3, 5 a 6, čl. 25 odst. 3, čl. 27 odst. 2, čl. 28 odst. 3 a čl. 36 odst. 5 druhého pododstavce;
- 15) „bydlištěm“ rozumí bydliště určené v souladu s články 62 a 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ⁽¹⁾.

KAPITOLA 2

POSTUP PRO ZÍSKÁNÍ PŘÍKAZU K OBSTAVENÍ

Článek 5

Dostupnost

Příkaz k obstavení je věřiteli k dispozici v těchto případech:

- a) předtím, než dá věřitel podnět k zahájení řízení v určitém členském státě vůči dlužníkovi ve věci samé, nebo ve kterékoli fázi během řízení až do vydání rozhodnutí nebo schválení či uzavření soudního smíru;
- b) poté, co věřitel v určitém členském státě obdržel rozhodnutí, uzavřel soudní smír či obdržel veřejnou listinu, jež vyžadují, aby dlužník uhradil věřitelovu pohledávku.

Článek 6

Příslušnost

1. Pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, jsou k vydání příkazu k obstavení příslušné soudy členského státu, které jsou příslušné rozhodovat ve věci samé v souladu s příslušnými platnými předpisy v oblasti příslušnosti.
2. Bez ohledu na odstavec 1, pokud je dlužník spotřebitelem, který uzavřel smlouvu s věřitelem za účelem, jenž nelze považovat za výkon podnikatelské či profesionální činnosti dlužníka, jsou k vydání příkazu k obstavení určeného k zajištění pohledávky z uvedené smlouvy příslušné pouze soudy členského státu, v němž má dlužník bydliště.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

3. Pokud již věřitel získal rozhodnutí nebo soudní smír, jsou k vydání příkazu k obstavení pro pohledávku uvedenou v rozhodnutí nebo soudním smíru příslušné soudy členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno nebo v němž byl soudní smír schválen nebo uzavřen.
4. Pokud věřitel získal veřejnou listinu, jsou k vydání příkazu k obstavení pro pohledávku uvedenou v této listině příslušné soudy určené k tomuto účelu v členském státě, v němž byla listina vyhotovena.

Článek 7

Podmínky pro vydání příkazu k obstavení

1. Soud vydá příkaz k obstavení, pokud věřitel předložil dostatečné důkazy, které soud přesvědčí, že existuje naléhavá potřeba zajišťovacího opatření ve formě příkazu k obstavení, protože existuje skutečné riziko, že bez takového opatření bude následné vymáhání pohledávky věřitele vůči dlužníkovi zmařeno nebo podstatně ztíženo.
2. Pokud věřitel v některém členském státě dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, na jejichž základě má dlužník uhradit pohledávku věřitele, předloží věřitel rovněž dostatečné důkazy, které soud přesvědčí, že věřitel pravděpodobně uspěje ve věci své pohledávky vůči dlužníkovi.

Článek 8

Návrh na vydání příkazu k obstavení

1. Návrh na vydání příkazu k obstavení se podává na formuláři vyhotoveném v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 52 odst. 2.
2. Návrh obsahuje tyto informace:
 - a) název a adresu soudu, ke kterému se návrh podává;
 - b) údaje týkající se věřitele: jméno a kontaktní údaje a případně jméno a kontaktní údaje zástupce věřitele, a:
 - i) je-li dlužníkem fyzická osoba, datum narození a případně, je-li k dispozici, číslo průkazu totožnosti nebo cestovního pasu, nebo
 - ii) je-li věřitelem právnická osoba nebo jakýkoli jiný subjekt s právní způsobilostí žalovat nebo být žalován podle práva členského státu, stát vzniku, založení či zápisu do rejstříku a identifikační nebo registrační číslo, a pokud takové číslo neexistuje, datum a místo vzniku, založení či zápisu do rejstříku;
 - c) údaje týkající se dlužníka: jméno a kontaktní údaje a případně jméno a kontaktní údaje zástupce dlužníka, a jsou-li k dispozici:
 - i) je-li dlužníkem fyzická osoba, datum narození a identifikační číslo nebo číslo cestovního pasu, nebo
 - ii) je-li dlužníkem právnická osoba nebo jakýkoli jiný subjekt s právní způsobilostí žalovat nebo být žalován podle práva členského státu, stát vzniku, založení, zápisu do rejstříku a identifikační nebo registrační číslo, a pokud takové číslo neexistuje, datum a místo vzniku, založení, zápisu do rejstříku;
 - d) číslo, na jehož základě lze určit banku, jako je IBAN nebo BIC, nebo název a adresu banky, u níž má dlužník účet nebo účty, jež mají být obstaveny;

- e) je-li k dispozici, číslo účtu nebo účtů, jež mají být obstaveny, a v takovémto případě též údaj o tom, zda je třeba obstavit i další účty dlužníka v téže bance;
- f) pokud nemohou být poskytnuty žádné informace požadované podle písmene d), prohlášení, že je podána žádost o získání informací o účtu podle článku 14, je-li taková žádost možná, a odůvodnění, proč se věřitel domnívá, že dlužník má účet nebo účty v určité bance v konkrétním členském státě;
- g) částku, pro niž se žádá o vydání příkazu k obstavení:
- i) pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, výši hlavní pohledávky nebo její části a případných úroků, které lze vymáhat podle článku 15,
- ii) pokud věřitel již získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, výši hlavní pohledávky, která je uvedena v rozhodnutí, soudním smíru nebo veřejné listině, nebo její části a případných úroků a nákladů, které lze vymáhat podle článku 15;
- h) pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu:
- i) popis všech relevantních skutečností, jež odůvodňují příslušnost soudu, u něž byl podán návrh na příkaz k obstavení,
- ii) popis všech relevantních okolností uváděných jako základ pro pohledávku a případně pro nárokovaný úrok,
- iii) prohlášení o tom, zda věřitel již zahájil řízení proti dlužníkovi ve věci samé;
- i) pokud věřitel již získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, prohlášení, že rozhodnutí, soudnímu smíru nebo veřejné listině dosud nebylo vyhověno, nebo uvedení míry nevyhovění, pokud jim bylo vyhověno zčásti;
- j) popis všech relevantních okolností odůvodňujících vydání příkazu k obstavení, jak požaduje čl. 7 odst. 1;
- k) případně uvedení důvodů, proč se věřitel domnívá, že se na něho nevztahuje složení jistoty podle článku 12;
- l) seznam důkazů poskytnutých věřitelem;
- m) prohlášení stanovené v článku 16 o tom, zda věřitel podal návrh na vydání rovnocenného vnitrostátního příkazu u jiných soudů nebo orgánů nebo zda byl takový příkaz již získán nebo odmítnut, a pokud byl získán, v jaké míře byl proveden;
- n) nepovinné uvedení bankovního účtu věřitele, který lze použít k dobrovolnému zaplacení pohledávky dlužníkem;
- o) prohlášení, že informace poskytnuté věřitelem v návrhu jsou podle jeho nejlepšího vědomí a svědomí pravdivé a úplné a že si je věřitel vědom toho, že jakékoli úmyslně nepravdivé nebo neúplné prohlášení může vést k právním důsledkům podle práva členského státu, v němž je návrh podán, nebo k odpovědnosti podle článku 13.

3. K návrhu se připojí veškeré relevantní podpůrné dokumenty, a pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, také vyhotovení rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, jež splňuje podmínky nezbytné pro ověření jejich pravosti.
4. Návrh a podpůrné dokumenty mohou být podány jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronického, který je přijatelný podle procesních pravidel členského státu, v němž je návrh podán.

Článek 9

Dokazování

1. Soud přijme své rozhodnutí písemným postupem na základě informací a důkazů poskytnutých věřitelem v jeho návrhu nebo spolu s tímto návrhem. Pokud má soud za to, že poskytnuté důkazy jsou nedostatečné, může, umožňuje-li to vnitrostátní právo, požádat věřitele, aby předložil další listinné důkazy.
2. Bez ohledu na odstavec 1 a za podmínek stanovených v článku 11 může soud rovněž využít jakýchkoli jiných vhodných postupů k zajištění důkazů, které jeho vnitrostátní právo umožňuje, jako např. výslechu věřitele nebo jeho svědka či svědků, a to i prostřednictvím videokonference nebo jiné komunikační technologie, pokud tím nedochází k neodůvodněnému prodlužování řízení.

Článek 10

Zahájení řízení ve věci samé

1. Jestliže věřitel podal návrh na vydání příkazu k obstavení před podáním návrhu na zahájení řízení ve věci samé, podá návrh na zahájení řízení ve věci samé a poskytne o tom důkaz soudu, u něhož byl podán návrh na vydání příkazu k obstavení, do 30 dnů ode dne, kdy návrh podal, nebo do 14 dnů ode dne vydání příkazu, podle toho, které datum je pozdější. Soud může rovněž na žádost dlužníka tuto lhůtu prodloužit například také za tím účelem, aby stranám umožnil vypořádání pohledávky, a obě strany o tom uvědomí.
2. Pokud soud neobdržel důkaz o zahájení řízení ve lhůtě uvedené v odstavci 1, je příkaz k obstavení zrušen nebo ukončen a strany jsou o tomto zrušení či ukončení informovány.

Pokud se soud, který příkaz vydal, nachází ve členském státě výkonu, provede se zrušení nebo ukončení příkazu v tomto členském státě podle jeho vnitrostátního práva.

Je-li třeba provést zrušení nebo ukončení v jiném členském státě, než je členský stát původu, zruší soud příkaz k obstavení za použití formuláře pro zrušení stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2 a postoupí formulář pro zrušení v souladu s článkem 29 příslušnému orgánu členského státu výkonu. Uvedený orgán přijme nezbytné kroky v souladu s článkem 23, aby zrušení nebo ukončení provedl.

3. Pro účely odstavce 1 se řízení ve věci samé považuje za zahájené:
 - a) okamžikem, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo rovnocenná písemnost, za předpokladu, že věřitel následně učiní kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti dlužníkovi, nebo
 - b) okamžikem, kdy písemnost byla převzata orgánem příslušným pro její doručení v případě, že musí být doručena před podáním k soudu, za předpokladu, že věřitel následně neopomene učinit kroky nezbytné v souvislosti s podáním písemnosti k soudu.

Orgánem příslušným pro doručení podle prvního pododstavce písm. b) se rozumí orgán, který jako první obdržel písemnosti, jež mají být doručeny.

Článek 11

Řízení ex parte

Dlužník není vyzooměn o návrhu na vydání příkazu k obstavení ani vyslechnut před vydáním příkazu.

Článek 12

Složení jistoty věřitelem

1. Před vydáním příkazu k obstavení v případě, kdy věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, požádá soud věřitele o složení jistoty v dostatečné výši pro zabránění zneužití postupu stanoveného v tomto nařízení a pro zajištění náhrady jakékoli škody vzniklé dlužníkovi v důsledku příkazu, a to v rozsahu, v jakém má věřitel odpovědnost za takovou škodu podle článku 13.

Soud může výjimečně od požadavku uvedeného v prvním pododstavci upustit, pokud se domnívá, že vzhledem k okolnostem případu je složení jistoty podle uvedeného pododstavce nevhodné.

2. Pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, může soud před vydáním příkazu uložit věřiteli složení jistoty podle odst. 1 prvního pododstavce, pokud se domnívá, že je to vzhledem k okolnostem daného případu nezbytné a vhodné.

3. Pokud soud požaduje složení jistoty podle tohoto článku, informuje věřitele o požadované výši a o formách jistoty přípustných podle práva členského státu, v němž se daný soud nachází. Věřiteli sdělí, že příkaz k obstavení vydá, jakmile bude jistota v souladu s uvedenými požadavky složena.

Článek 13

Odpovědnost věřitele

1. Věřitel je odpovědný za jakoukoli škodu, která dlužníkovi v důsledku příkazu k obstavení vznikla z důvodu pochybení na straně věřitele. Důkazní břemeno nese dlužník.

2. V níže uvedených případech se má za to, že došlo k pochybení věřitele, neprokáže-li věřitel opak:

a) pokud byl příkaz zrušen z toho důvodu, že věřitel nezhájil řízení ve věci samé, s výjimkou případu, kdy k tomuto opomenutí došlo v důsledku zaplacení pohledávky dlužníkem nebo jiného způsobu vypořádání mezi stranami;

b) pokud věřitel nepodal žádost o uvolnění obstavených částek překračujících obstavení, jak stanoví článek 27;

c) pokud se následně zjistí, že vydání příkazu nebylo přiměřené nebo bylo přiměřené pouze na nižší částku v důsledku toho, že věřitel nesplnil své povinnosti podle článku 16, nebo

d) pokud byl příkaz zrušen nebo jeho výkon ukončen z toho důvodu, že věřitel nesplnil své povinnosti podle tohoto nařízení související s doručováním nebo překladem písemností nebo s nápravou chybějícího doručení nebo překladu.

3. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy ponechat nebo zavést ve vnitrostátním právu jiné důvody nebo typy odpovědnosti nebo pravidla ohledně důkazního břemene. Všechny ostatní aspekty související s odpovědností věřitele vůči dlužníkovi, které nejsou konkrétně upraveny v odstavci 1 nebo 2, se řídí vnitrostátním právem.

4. Rozhodným právem pro odpovědnost věřitele je právo členského státu výkonu.

Jsou-li obstaveny účty ve více než jednom členském státě, je rozhodným právem pro odpovědnost věřitele právo toho členského státu výkonu,

- a) v němž má dlužník obvyklé bydliště, jak je vymezeno v článku 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007⁽¹⁾, nebo není-li tomu tak,
 - b) který má k této věci nejbližší vztah.
5. Tento článek neupravuje otázku případné odpovědnosti věřitele vůči bance nebo jiné třetí straně.

Článek 14

Žádost o získání informací o účtu

1. Získal-li věřitel v určitém členském státě vykonatelné rozhodnutí, soudní smír, nebo veřejnou listinu, jež vyžaduje, aby dlužník uhradil věřitelův nárok, a věřitel má důvody domnívat se, že dlužník má u banky v konkrétním členském státě jeden či více účtů, avšak nezná ani jméno nebo adresu banky, ani IBAN, BIC či jiné bankovní číslo umožňující identifikovat banku, může požádat soud, u něž byl návrh na vydání příkazu k obstavení podán, aby požádal, aby orgán pro informace členského státu výkonu získal informace nezbytné k umožnění identifikace banky nebo bank a účtu či účtů dlužníka.

Bez ohledu na první pododstavec může věřitel podat žádost uvedenou v daném pododstavci, pokud rozhodnutí, soudní smír nebo veřejná listina, které získal, dosud nejsou vykonatelné a částka k obstavení je s ohledem na relevantní okolnosti významná a pokud věřitel předložil důkazy postačující k tomu, aby byl soud přesvědčen o naléhavé potřebě informací o účtu, neboť existuje riziko, že bez těchto informací bude následné vymáhání pohledávky věřitele vůči dlužníkovi pravděpodobně ohroženo a že by to v důsledku mohlo vést k zásadnímu zhoršení finanční situace věřitele.

2. Věřitel podá žádost uvedenou v odstavci 1 v návrhu na vydání příkazu k obstavení. Věřitel doloží, proč se domnívá, že dlužník má jeden nebo více účtů u banky v konkrétním členském státě, a poskytne veškeré relevantní informace, jež má k dispozici o dlužníkovi a účtu nebo účtech, jež mají být obstaveny. Pokud soud, u něž byl podán návrh na vydání příkazu k obstavení, nepovažuje žádost věřitele za dostatečně odůvodněnou, zamítne ji.

3. Je-li soud přesvědčen, že žádost věřitele je řádně odůvodněna a že všechny podmínky a požadavky pro vydání příkazu k obstavení jsou splněny, s výjimkou požadavku na informace podle čl. 8 odst. 2 písm. d) a případně požadavku na jistotu podle článku 12, předá soud žádost o informace orgánu pro informace v členském státě výkonu v souladu s článkem 29.

4. Pro získání informací uvedených v odstavci 1 použije orgán pro informace v členském státě výkonu jeden z postupů, které daný členský stát poskytuje v souladu s odstavcem 5.

5. Každý členský stát umožní ve svém vnitrostátním právu pro získání informací podle odstavce 1 nejméně jeden z těchto postupů:

- a) povinnost všech bank na jeho území na žádost orgánu pro informace sdělit, zda má dlužník u nich veden účet;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40).

- b) přístup orgánu pro informace k příslušným informacím v případě, že tyto informace vedou orgány veřejné moci nebo správní orgány v rejstřících nebo jinde;
- c) možnost, aby jeho soudy uložily dlužníkovi povinnost uvést, u které banky nebo u kterých bank na území tohoto státu má veden jeden nebo více účtů, je-li taková povinnost doplněna příkazem soudu in personam zakazujícím dlužníkovi peněžní prostředky na jeho účtu nebo účtech vybírat či převádět, a to až do výše, do níž mají být příkazem k obstavení obstaveny, nebo
- d) jiné postupy, které jsou účinné a účelné pro získání příslušných informací, pokud nejsou z hlediska nákladů nebo časové náročnosti nepřiměřené.

Bez ohledu na postup nebo postupy, které členský stát poskytuje, jednají všechny orgány zapojené do získání informací rychle.

6. Jakmile orgán pro informace v členském státě výkonu získá informace o účtu, předá je dožadujícímu soudu v souladu s článkem 29.

7. Není-li orgán pro informace schopen informace podle odstavce 1 získat, informuje o této skutečnosti dožadující soud. Pokud je v důsledku nedostupnosti informací o účtu návrh na vydání příkazu k obstavení zamítnut v plném rozsahu, dožadující soud neprodleně uvolní případnou jistotu, kterou věřitel složil podle článku 12.

8. Jsou-li podle tohoto článku orgánu pro informace poskytnuty informace ze strany banky nebo mu je udělen přístup k informacím v držení orgánů veřejné moci nebo správních orgánů v rejstřících, odloží se vyznění dlužníka o zpřístupnění jeho osobních údajů o 30 dnů, aby brzké vyznění nemohlo ohrozit účinek příkazu k obstavení.

Článek 15

Úroky a náklady

1. Na žádost věřitele zahrnuje příkaz k obstavení veškeré úroky vzniklé podle práva rozhodného pro pohledávku do dne vydání příkazu, pokud výše nebo druh úroku nejsou takové povahy, že by jejich zahrnutí do příkazu porušovalo imperativní ustanovení práva členského státu původu.

2. Pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, zahrnuje příkaz k obstavení na žádost věřitele také náklady na získání příslušného rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, pokud bylo určeno, že tyto náklady musí nést dlužník.

Článek 16

Souběžné návrhy

1. Věřitel nesmí předložit souběžné návrhy na vydání příkazu k obstavení vůči témuž dlužníkovi určené k zajištění téže pohledávky u několika soudů zároveň.

2. Věřitel ve svém návrhu na vydání příkazu k obstavení uvede, zda u jiného soudu nebo orgánu podal návrh na vydání rovnocenného vnitrostátního příkazu vůči témuž dlužníkovi s cílem zajistit tutéž pohledávku, nebo zda již takový příkaz získal. Uvede rovněž případné návrhy na vydání takového příkazu, které byly zamítnuty jako nepřípustné nebo neopodstatněné.

3. Pokud věřitel během řízení pro vydání příkazu k obstavení získá rovnocenný vnitrostátní příkaz vůči témuž dlužníkovi k zajištění téže pohledávky, neprodleně o této skutečnosti i o jakémkoli následném provedení získaného vnitrostátního příkazu vyrozumí soud. Vyrozumí soud rovněž o případných návrzích na vydání rovnocenného vnitrostátního příkazu, které byly zamítnuty jako nepřipustné nebo neopodstatněné.

4. Pokud je soud informován, že věřitel již získal rovnocenný vnitrostátní příkaz, zváží s ohledem na veškeré okolnosti případu, zda je vydání příkazu k obstavení, ať už na celou pohledávku nebo na její část, stále vhodné.

Článek 17

Rozhodnutí o návrhu na vydání příkazu k obstavení

1. Soud, u něhož byl podán návrh na vydání příkazu k obstavení, přezkoumá, zda jsou podmínky a požadavky stanovené v tomto nařízení splněny.

2. Soud o návrhu rozhodne neprodleně, a nejpозději před uplynutím lhůt stanovených v článku 18.

3. Pokud věřitel neposkytl veškeré informace požadované podle článku 8, může soud, není-li návrh zjevně nepřipustný nebo neopodstatněný, poskytnout věřiteli příležitost návrh ve lhůtě, kterou soud stanoví, doplnit nebo opravit. Pokud věřitel v této lhůtě návrh nedoplní nebo neopraví, návrh se zamítne.

4. Příkaz k obstavení se vydá na částku odůvodněnou důkazy uvedenými v článku 9 a určenou v souladu s právem rozhodným pro související pohledávku a obsahuje případně úroky nebo náklady podle článku 15.

Příkaz nelze za žádných okolností vydat na částku překračující částku uvedenou věřitelem v návrhu.

5. Rozhodnutí o návrhu se oznámí věřiteli v souladu s postupem stanoveným právními předpisy členského státu původu pro rovnocenné vnitrostátní příkazy.

Článek 18

Lhůty pro rozhodnutí o návrhu na vydání příkazu k obstavení

1. Pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, soud vydá své rozhodnutí do konce desátého pracovního dne od podání nebo případného doplnění návrhu věřitelem.

2. Pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, soud vydá své rozhodnutí do konce pátého pracovního dne od podání nebo případně doplnění návrhu věřitelem.

3. Pokud soud určí podle čl. 9 odst. 2, že je nutný ústní výslech věřitele a případně jeho svědka (svědků), provede výslech neprodleně a vydá své rozhodnutí do konce pátého pracovního dne po výslechu.

4. V případech uvedených v článku 12 se lhůty stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku uplatní na rozhodnutí vyžadující, aby věřitel poskytl jistotu. Soud vydá své rozhodnutí o návrhu na vydání příkazu k obstavení neprodleně poté, co věřitel složil požadovanou jistotu.

5. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku soud v případech uvedených v článku 14 vydá rozhodnutí neprodleně poté, co obdržel informace uvedené v čl. 14 odst. 6 nebo 7, pokud věřitel k danému okamžiku již složil případnou požadovanou jistotu.

Článek 19

Forma a obsah příkazu k obstavení

1. Příkaz k obstavení se vydává na formuláři stanoveném prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2 a obsahuje razítko, podpis a jakýkoli jiný způsob ověření soudu. Formulář se skládá ze dvou částí:

- a) z části A obsahující informace uvedené v odstavci 2, které se mají poskytnout bance, věřiteli a dlužníkovi, a
- b) z části B obsahující informace uvedené v odstavci 3, které se mají poskytnout věřiteli a dlužníkovi vedle informací uvedených v odstavci 2.

2. Část A musí obsahovat tyto informace:

- a) název a adresu soudu a spisovou značku případu;
- b) údaje týkající se věřitele, uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. b);
- c) údaje týkající se dlužníka, uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. c);
- d) název a adresu banky, které se příkaz týká;
- e) pokud věřitel v návrhu uvedl číslo účtu dlužníka, číslo účtu nebo účtů, které mají být obstaveny; a případně informace o tom, zda je třeba obstavit nějaké další účty dlužníka ve stejné bance;
- f) případně informaci o tom, že číslo účtu, který má být obstaven, bylo získáno na základě žádosti podle článku 14, a že banka obdrží, je-li to nutné podle čl. 24 odst. 4 druhého pododstavce, dotyčné číslo nebo čísla od orgánu pro informace členského státu výkonu;
- g) částku, jež má být příkazem obstavena;
- h) pokyn bance, aby příkaz provedla v souladu s článkem 24;
- i) datum vydání příkazu;
- j) pokud věřitel ve svém návrhu uvedl určitý účet v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. n), oprávnění banky podle čl. 24 odst. 3, aby, pokud o to dlužník požádá a právo členského státu výkonu to dovoluje, uvolnila a převedla peněžní prostředky do výše částky uvedené v příkazu z obstaveného účtu na účet, který věřitel uvedl ve svém návrhu;
- k) informace o tom, kde nalézt elektronickou verzi formuláře pro prohlášení podle článku 25.

3. Část B musí obsahovat tyto informace:
- a) popis předmětu dané věci a argumentaci soudu pro vydání příkazu;
 - b) výši případné jistoty složené věřitelem;
 - c) případně lhůtu pro zahájení řízení ve věci samé a pro prokázání tohoto zahájení vydávajícím soudu;
 - d) případně informaci o tom, která písemnost musí být přeložena v souladu s čl. 49 odst. 1 druhou větou;
 - e) případně informaci o tom, že věřitel je odpovědný za zahájení výkonu příkazu a následně případně o tom, že je odpovědný za předání příkazu příslušnému orgánu členského státu výkonu podle čl. 23 odst. 3 a za zahájení doručení dlužníkovi podle čl. 28 odst. 2, 3 a 4, a
 - f) informace o opravných prostředcích dostupných dlužníkovi.
4. Týká-li se příkaz k obstavení účtů v různých bankách, musí se pro každou z nich vyplnit samostatný formulář (část A podle odstavce 2). Formulář určený věřiteli a dlužníkovi (část A a B podle odstavců 2 a 3) uvádí v takovém případě seznam všech dotčených bank.

Článek 20

Doba trvání obstavení

Peněžní prostředky obstavené příkazem k obstavení zůstanou obstaveny v souladu s příkazem nebo s případnou následnou změnou či omezením tohoto příkazu podle kapitoly 4:

- a) do zrušení příkazu;
- b) do ukončení výkonu příkazu nebo
- c) do té doby, než ve vztahu k peněžním prostředkům obstaveným příkazem nabude účinku opatření pro výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, jež věřitel získal v souvislosti s pohledávkou, kterou má příkaz k obstavení zajistit.

Článek 21

Opravný prostředek proti odmítnutí vydat příkaz k obstavení

1. Věřitel má právo podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí soudu, kterým se jeho návrh na vydání příkazu k obstavení zcela nebo zčásti zamítá.
2. Tento opravný prostředek se podává do 30 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí uvedené v odstavci 1 oznámeno věřiteli. Podává se u soudu, který příslušný členský stát oznámil Komisi podle čl. 50 odst. 1 písm. d).
3. Pokud byl návrh na vydání příkazu k obstavení v plném rozsahu zamítnut, projedná se opravný prostředek v řízení ex parte, jak je stanoveno v článku 11.

KAPITOLA 3

UZNÁVÁNÍ, VYKONATELNOST A VÝKON PŘÍKAZU K OBSTAVENÍ

Článek 22

Uznávání a vykonatelnost

Příkaz k obstavení vydaný v určitém členském státě v souladu s tímto nařízením je uznán v ostatních členských státech, aniž je vyžadováno zvláštní řízení, a je vykonatelný v jiném členském státě, aniž je vyžadováno prohlášení vykonatelnosti.

Článek 23

Výkon příkazu k obstavení

1. S výhradou ustanovení této kapitoly se příkaz k obstavení vykonává v souladu s postupy platnými pro výkon rovnocenných vnitrostátních příkazů v členském státě výkonu.
2. Všechny orgány podílející se na výkonu příkazu musí jednat neprodleně.
3. Pokud byl příkaz k obstavení vydán v jiném členském státě, než je členský stát výkonu, předá se pro účely odstavce 1 tohoto článku část A formuláře podle čl. 19 odst. 2 a nevyplněný standardní formulář pro prohlášení podle článku 25 v souladu s článkem 29 příslušnému orgánu členského státu výkonu.

Předání provede vydávající soud nebo věřitel, v závislosti na tom, kdo je dle práva členského státu původu zodpovědný za zahájení řízení o výkonu.

4. V případě potřeby se příkaz doplní o překlad či přepis do úředního jazyka členského státu výkonu, nebo pokud má uvedený členský stát více úředních jazyků, úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků místa, kde má být příkaz proveden. Tento překlad či přepis poskytne vydávající soud za použití příslušné jazykové verze standardního formuláře uvedeného v článku 19.
5. Příslušný orgán členského státu výkonu podnikne nezbytné kroky za účelem výkonu příkazu v souladu s jeho vnitrostátním právem.
6. Pokud se příkaz k obstavení týká více než jedné banky v tomtéž členském státě nebo v různých členských státech, zašle se příslušnému orgánu v dotyčném členském státě výkonu samostatný formulář pro každou banku, jak je uvedeno v čl. 19 odst. 4.

Článek 24

Provádění příkazu k obstavení

1. Banka, jíž je příkaz k obstavení určen, jej provede neprodleně po obdržení příkazu, nebo pokud tak stanoví právo členského státu výkonu, příslušných pokynů týkajících se provádění příkazu.
2. Pro provedení příkazu k obstavení banka obstaví částku uvedenou v příkazu, s výhradou ustanovení článku 31, buď tak, že
 - a) se zajistí, aby tato částka nebyla převedena či vybrána z účtu nebo účtů uvedených v příkazu nebo označených podle odstavce 4, nebo
 - b) pokud tak stanoví vnitrostátní právo, se uvedená částka převede na účet vyhrazený pro účely obstavení.

Konečná obstavená částka může podléhat zaúčtování transakcí již probíhajících v okamžiku, kdy banka obdržela příkaz nebo příslušný pokyn. Uvedené probíhající transakce však lze zohlednit pouze tehdy, jsou-li zaúčtovány před tím, než banka vydá prohlášení podle článku 25 ve lhůtách stanovených v čl. 25 odst. 1.

3. Bez ohledu na odst. 2 písm. a) je banka oprávněna uvolnit na žádost dlužníka obstavené peněžní prostředky a převést je na účet věřitele uvedený v příkazu za účelem uhrazení věřitelovy pohledávky, jsou-li splněny všechny níže uvedené podmínky:

a) takové oprávnění banky je v příkazu výslovně uvedeno v souladu s čl. 19 odst. 2 písm. j);

b) právo členského státu výkonu takové uvolnění nebo převodu umožňuje a

c) v souvislosti s dotčeným účtem neexistují konkurující příkazy.

4. V případě, že v příkazu k obstavení není uvedeno číslo nebo čísla účtu nebo účtů, avšak pouze jméno a další údaje dlužníka, určí banka nebo jiný subjekt odpovědný za vykonání příkazu účet nebo účty vedené dlužníkovi u banky uvedené v příkazu.

Pokud banka nebo jiný subjekt nemůže na základě informací uvedených v příkazu s jistotou určit účet dlužníka:

a) získá banka číslo nebo čísla účtů od orgánu pro informace členského státu výkonu, je-li v příkazu v souladu s čl. 19 odst. 2 písm. f) uvedeno, že číslo nebo čísla účtu nebo účtů, jež mají být obstaveny, byly získány na základě žádosti podle článku 14, a

b) ve všech ostatních případech banka příkaz neprovede.

5. Jakékoli peněžní prostředky držené na účtu nebo účtech uvedených v odst. 2 písm. a), které překračují částku uvedenou v příkazu k obstavení, nejsou provedením příkazu dotčeny.

6. V případě, že peněžní prostředky držené na účtu nebo účtech uvedených v odst. 2 písm. a) v okamžiku provádění příkazu k obstavení nepostačují k obstavení celé částky uvedené v příkazu, provede se příkaz pouze ve výši částky, která je na účtu nebo účtech k dispozici.

7. V případě, že se příkaz k obstavení vztahuje na více účtů vedených dlužníkovi u stejné banky a peněžní prostředky na těchto účtech překračují částku uvedenou v příkazu, provede se příkaz v tomto pořadí:

a) spořicí účty výhradně na jméno dlužníka;

b) běžné účty výhradně na jméno dlužníka;

c) spořicí účty na společné jméno, s výhradou článku 30;

d) běžné účty na společné jméno, s výhradou článku 30.

8. V případě, že měna, v níž jsou vedeny peněžní prostředky na účtu nebo účtech uvedených v odst. 2 písm. a), není stejná jako měna, v níž byl vydán příkaz k obstavení, konvertuje banka částku uvedenou v příkazu na měnu, v níž jsou vedeny peněžní prostředky, na základě referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky nebo směnného kurzu centrální banky členského státu výkonu pro prodej této měny v den a dobu provedení příkazu a obstaví příslušnou částku v měně, v níž jsou peněžní prostředky na účtu vedeny.

Článek 25

Prohlášení týkající se obstavení peněžních prostředků

1. Do konce třetího pracovního dne následujícího po provedení příkazu k obstavení vydá banka nebo jiný subjekt odpovědný za výkon příkazu v členském státě výkonu prohlášení za použití formuláře pro prohlášení stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2 a uvede, zda a v jakém rozsahu byly obstaveny peněžní prostředky na účtu nebo účtech dlužníka a, pokud ano, datum provedení příkazu. Pokud za výjimečných okolností banka nebo jiný subjekt nemůže vydat prohlášení do tří pracovních dnů, vydá jej co nejdříve, avšak nejpozději na konci osmého pracovního dne následujícího po provedení příkazu.

Prohlášení se neprodleně zašle v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Pokud byl příkaz vydán v členském státě výkonu, zašle banka nebo jiný subjekt odpovědný za výkon příkazu prohlášení v souladu s článkem 29 vydávajícímu soudu a za použití doporučené pošty s doručenkou nebo rovnocenných elektronických prostředků též věřiteli.

3. Pokud byl příkaz vydán v jiném členském státě, než je členský stát výkonu, zašle se prohlášení příslušnému orgánu členského státu výkonu v souladu s článkem 29, ledaže bylo tímto orgánem vydáno.

Do konce prvního pracovního dne následujícího po obdržení nebo vydání prohlášení daný orgán zašle prohlášení v souladu s článkem 29 vydávajícímu soudu a za použití doporučené pošty s doručenkou nebo rovnocenných elektronických prostředků též věřiteli.

4. Banka nebo jiný subjekt zodpovědný za provedení příkazu k obstavení dlužníkovi na jeho žádost zpřístupní podrobné údaje o příkazu. Příslušná banka nebo subjekt tak mohou učinit i bez žádosti.

Článek 26

Odpovědnost banky

Jakákoli odpovědnost banky za každé nedodržení jejich povinností podle tohoto nařízení se řídí právem členského státu výkonu.

Článek 27

Povinnost věřitele podat žádost o uvolnění částek překračujících obstavení

1. Věřitel má povinnost podniknout nezbytné kroky k zajištění uvolnění jakékoli částky, která po provedení příkazu k obstavení překračuje částku uvedenou v tomto příkazu:

a) pokud se příkaz vztahuje na několik účtů ve stejném členském státě nebo v různých členských státech nebo

b) pokud byl příkaz vydán po provedení jednoho nebo více rovnocenných vnitrostátních příkazů vůči témuž dlužníkovi určených na zajištění téže pohledávky.

2. Do konce třetího pracovního dne následujícího po obdržení prohlášení podle článku 25 prokazujícího takové překročení obstavení podá věřitel za použití nejrychlejších možných prostředků a formuláře pro žádost o uvolnění částek překračujících obstavení stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2 žádost o uvolnění příslušnému orgánu příslušného členského státu výkonu, v němž k tomuto překročení obstavení došlo.

Uvedený orgán po obdržení žádosti urychleně vydá příslušné bance pokyn, aby částky překračující obstavení uvolnila. Článek 24 odst. 7 se použije odpovídajícím způsobem v opačném pořadí.

3. Tento článek nebrání tomu, aby členský stát ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovil, že uvolnění částek překračujících obstavení z účtu vedeného na jeho území zahájí orgán příslušný pro výkon v tomto členském státě z vlastního podnětu.

Článek 28

Doručení dlužníkovi

1. Příkaz k obstavení, ostatní písemnosti uvedené v odstavci 5 tohoto článku a prohlášení podle článku 25 se dlužníkovi doručí v souladu s tímto článkem.

2. Má-li dlužník bydliště v členském státě původu, doručení se uskuteční v souladu s právem tohoto členského státu. Doručení zahájí vydávající soud nebo věřitel, v závislosti na tom, kdo je za zahájení doručení zodpovědný v členském státě původu, do konce třetího pracovního dne následujícího po dni doručení prohlášení podle článku 25, z něhož vyplývá, že došlo k obstavení určitých částek.

3. Má-li dlužník bydliště v jiném členském státě, než je členský stát původu, zašle vydávající soud nebo věřitel, v závislosti na tom, kdo je za zahájení doručení zodpovědný v členském státě původu, do konce třetího pracovního dne následujícího po dni obdržení prohlášení podle článku 25, z něhož vyplývá, že došlo k obstavení určitých částek, písemnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku v souladu s článkem 29 příslušnému orgánu členského státu, v němž má dlužník bydliště. Daný orgán neprodleně podnikne nezbytné kroky k provedení doručení dlužníkovi v souladu s právem členského státu, v němž má dlužník bydliště.

Je-li členský stát, v němž má dlužník bydliště, jediným členským státem výkonu, zašlou se písemnosti uvedené v odstavci 5 tohoto článku příslušnému orgánu daného členského státu v okamžiku předání příkazu podle čl. 23 odst. 3. V takovém případě tento příslušný orgán zahájí doručení všech písemností uvedených v odstavci 1 tohoto článku do konce třetího pracovního dne následujícího po obdržení nebo vydání prohlášení podle článku 25, z něhož vyplývá, že došlo k obstavení částek.

Příslušný orgán uvědomí vydávající soud nebo věřitele, v závislosti na tom, kdo zaslal dokumenty, jež mají být doručeny, o výsledku doručení dlužníkovi.

4. V případě, že má dlužník bydliště ve třetím státě, se doručení uskuteční v souladu s pravidly pro mezinárodní doručování platnými v členském státě původu.

5. Dlužníkovi se doručí následující písemnosti, k nimž se případně přiloží překlad či přepis podle čl. 49 odst. 1:

a) příkaz k obstavení za použití částí A a B formuláře uvedeného v čl. 19 odst. 2 a 3;

- b) návrh na vydání příkazu k obstavení, který věřitel předložil soudu;
- c) kopie všech písemností, které věřitel předložil soudu za účelem získání příkazu.

6. Týká-li se příkaz k obstavení více než jedné banky, doručí se v souladu s tímto článkem dlužníkovi pouze první prohlášení podle článku 25, které prokazuje, že dané částky byly obstaveny. Jakákoli následná prohlášení podle článku 25 se neprodleně oznámí dlužníkovi.

Článek 29

Zasílání písemností

1. Stanoví-li toto nařízení zaslání písemností podle tohoto článku, lze toto zaslání provést jakýmkoli vhodnými prostředky za předpokladu, že obdržená písemnost po obsahové stránce věrně odpovídá odeslané písemnosti a všechny informace v ní uvedené jsou snadno čitelné.
2. Soud nebo orgán, který obdržel písemnosti v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, odešle do konce pracovního dne následujícího po dni obdržení nejrychlejším možným způsobem a za použití standardního formuláře stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2 potvrzení o přijetí orgánu, věřiteli nebo bance, která písemnosti zaslala.

Článek 30

Obstavení společných a sběrných účtů

Peněžní prostředky na účtech, jež podle záznamů banky nejsou vedeny výhradně dlužníkovi nebo jsou vedeny na třetí stranu jménem dlužníka nebo vedeny dlužníkovi jménem třetí strany, mohou být obstaveny podle tohoto nařízení pouze v rozsahu, v jakém mohou být obstaveny podle práva členského státu výkonu.

Článek 31

Částky vyloučené z obstavení

1. Částky vyloučené ze zabavení podle práva členského státu výkonu jsou vyloučeny z obstavení podle tohoto nařízení.
2. V případech, kdy jsou částky uvedené v odstavci 1 podle práva členského státu výkonu vyloučeny ze zabavení bez jakékoli žádosti ze strany dlužníka, subjekt odpovědný za vyloučení těchto částek v daném členském státě vyloučí z vlastního podnětu příslušné částky z obstavení.
3. V případech, kdy jsou částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle práva členského státu výkonu vyloučeny ze zabavení na žádost dlužníka, vyloučí se tyto částky z obstavení na základě návrhu dlužníka podle čl. 34 odst. 1 písm. a).

Článek 32

Pořadí příkazu k obstavení

Příkaz k obstavení má stejné pořadí, pokud pořadí existuje, jako rovnocenný vnitrostátní příkaz v členském státě výkonu.

KAPITOLA 4

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 33

Opravné prostředky dlužníka proti příkazu k obstavení

1. Na základě návrhu podaného dlužníkem příslušnému soudu členského státu původu se příkaz k obstavení zruší nebo případně pozmění z následujících důvodů:

- a) nebyly splněny podmínky nebo požadavky stanovené tímto nařízením;
- b) příkaz, prohlášení podle článku 25 nebo jiné písemnosti podle čl. 28 odst. 5 nebyly doručeny dlužníkovi do 14 dnů od obstavení jeho účtu nebo účtů;
- c) písemnosti, které byly dlužníkovi doručeny v souladu s článkem 28, nesplňovaly jazykové požadavky stanovené v čl. 49 odst. 1;
- d) obstavené částky překračující výši uvedenou v příkazu nebyly uvolněny v souladu s článkem 27;
- e) pohledávka, jejíž výkon se věřitel snažil pomocí příkazu zajistit, byla zcela nebo zčásti uhrazena;
- f) rozhodnutím byla zamítnuta pohledávka, jejíž výkon se věřitel snažil pomocí příkazu zajistit, nebo
- g) rozhodnutí ve věci samé nebo soudní smír či veřejná listina, jejichž výkon se věřitel snažil pomocí příkazu zajistit, byly zrušeny nebo popřípadě prohlášeny za neplatné.

2. Na návrh dlužníka podaný příslušnému soudu členského státu původu se rozhodnutí týkající se jistoty podle článku 12 přezkoumá, pokud jde o splnění podmínek nebo požadavků uvedeného článku.

Pokud na základě takového opravného prostředku soud vyzve věřitele ke složení jistoty nebo další jistoty, použije se přiměřeně první věta čl. 12 odst. 3 a soud uvede, že příkaz k obstavení bude zrušen nebo pozměněn, pokud nebude požadovaná (další) jistota složena ve lhůtě stanovené soudem.

3. Opravný prostředek, na který byl podán návrh podle odst. 1 písm. b), je přiznán, pokud nedojde k nápravě toho, že příslušné písemnosti nebyly doručeny, a to do 14 dnů ode dne, kdy byl věřitel informován o návrhu dlužníka na opravný prostředek podle odst. 1 písm. b).

Nedošlo-li k nápravě nedoručení již jinými prostředky, považuje se nedoručení pro účely posouzení toho, zda má být přiznán opravný prostředek podle odst. 1 písm. b) či nikoli, za napravené:

- a) požádá-li věřitel subjekt odpovědný za doručování podle práva členského státu původu o doručení písemností dlužníkovi nebo
- b) pokud dlužník v návrhu na opravný prostředek uvedl, že souhlasí s převzetím písemností u soudu členského státu původu a věřitel byl odpovědný za poskytnutí překladů, dodá-li věřitel uvedenému soudu překlady stanovené v čl. 49 odst. 1.

Subjekt odpovědný za doručování podle práva členského státu původu na žádost věřitele podle písmene a) druhého pododstavce tohoto odstavce neprodleně doručí příslušné písemnosti dlužníkovi doporučenou poštou s doručenkou na adresu, kterou dlužník uvedl v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Pokud byl za zahájení doručení písemností uvedených v článku 28 odpovědný věřitel, může dojít k nápravě nedoručení pouze v případě, že věřitel prokáže, že podnikl veškeré kroky, jež byly k doručení písemností nezbytné.

4. Opravný prostředek, na který byl podán návrh podle odst. 1 písm. c), je přiznán, pokud věřitel neposkytne dlužníkovi překlady požadované podle tohoto nařízení do 14 dnů ode dne, kdy byl věřitel informován o skutečnosti, že dlužník podal návrh na opravný prostředek podle odstavce 1 písm. c).

Ustanovení odst. 3 druhého a třetího pododstavce se použijí přiměřeně.

5. Ve svém návrhu na opravný prostředek podle odst. 1 písm. b) a c) uvede dlužník adresu, na niž lze v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku zaslat písemnosti a překlady uvedené v článku 28, popřípadě uvede, že souhlasí s převzetím uvedených písemností u soudu členského státu původu.

Článek 34

Opravné prostředky dlužníka proti výkonu příkazu k obstavení

1. Aniž jsou dotčeny články 33 a 35, na základě návrhu podaného dlužníkem příslušnému soudu nebo – pokud tak stanoví vnitrostátní právo – orgánu příslušnému pro výkon v členském státě výkonu se výkon příkazu k obstavení v daném členském státě:

a) omezí z důvodu toho, že určité částky uložené na účtu by měly být podle čl. 31 odst. 3 ze zajištění vyloučeny nebo že tyto částky vyloučené ze zajištění nebyly řádně zohledněny při provedení příkazu podle čl. 31 odst. 2, nebo

b) ukončí z důvodu toho, že:

i) obstavený účet je podle čl. 2 odst. 3 a 4 vyloučen z oblasti působnosti tohoto nařízení,

ii) výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, jež věřitel snažil pomocí příkazu zajistit, byl v členském státě výkonu odmítnut,

iii) vykonatelnost rozhodnutí, jehož výkon se věřitel snažil pomocí příkazu zajistit, byla v členském státě původu pozastavena nebo

iv) se použije čl. 33 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) nebo g). Článek 33 odst. 3, 4 a 5 se použije odpovídajícím způsobem.

2. Na základě návrhu podaného dlužníkem příslušnému soudu v členském státě výkonu se výkon příkazu k obstavení v uvedeném členském státě ukončí, je-li zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu výkonu.

Článek 35

Jiné opravné prostředky dostupné dlužníkovi a věřiteli

1. Dlužník nebo věřitel může soudu, který příkaz k obstavení vydal, podat návrh na změnu nebo zrušení příkazu z důvodu změny okolností, na jejichž základě byl příkaz vydán.
2. Soud, který příkaz k obstavení vydal, může v případech, kdy to povoluje právo členského státu původu, příkaz rovněž z vlastního podnětu změnit nebo zrušit, pokud došlo ke změně okolností.
3. Dlužník a věřitel mohou na základě skutečnosti, že se dohodli na vypořádání předmětné pohledávky, společně podat návrh na zrušení nebo změnu příkazu k obstavení soudu, který příkaz vydal, nebo návrh na ukončení nebo omezení výkonu daného příkazu k obstavení příslušnému soudu členského státu výkonu nebo – pokud tak stanoví vnitrostátní právo – orgánu příslušnému pro výkon příkazu v daném členském státě.
4. Věřitel může příslušnému soudu členského státu výkonu nebo – pokud tak stanoví vnitrostátní právo – orgánu příslušnému pro výkon v daném členském státě podat návrh na změnu výkonu příkazu k obstavení, jež bude spočívat v úpravě vyloučení uplatňovaného v daném členském státě podle článku 31 z důvodu toho, že již došlo k jiným vyloučením v dostatečné výši ve vztahu k jednomu či více účtům vedeným v jednom či více jiných členských státech, a že je proto provedení úpravy vhodné.

Článek 36

Postup uplatňování opravných prostředků podle článků 33, 34 a 35

1. Návrh na opravný prostředek podle článku 33, článku 34 nebo článku 35 se podává za použití formuláře pro opravné prostředky stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2. Návrh může být podán kdykoli a jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronických prostředků, který je přijatelný podle procesních pravidel členského státu, v němž se návrh podává.
2. Návrh se oznámí druhé straně.
3. S výjimkou případů, kdy byl návrh podán dlužníkem v souladu s čl. 34 odst. 1 písm. a) nebo čl. 35 odst. 3, se rozhodnutí o návrhu vydá poté, co byla oběma stranám poskytnuta příležitost předložit své argumenty, a to i vhodnými prostředky komunikační technologie, které jsou dostupné a přijatelné podle vnitrostátního práva každého ze zúčastněných členských států.
4. Rozhodnutí je vydáno neprodleně, avšak nejpozději do 21 dnů poté, co soud nebo – pokud tak stanoví vnitrostátní právo – orgán příslušný pro výkon obdržel veškeré informace nezbytné k rozhodnutí. Rozhodnutí se oznámí stranám.
5. Rozhodnutí o zrušení nebo změně příkazu k obstavení a rozhodnutí o omezení nebo ukončení výkonu příkazu k obstavení je vykonatelné okamžitě.

Pokud byl návrh na opravný prostředek podán v členském státě původu, soud v souladu s článkem 29 neprodleně zašle rozhodnutí o opravném prostředku příslušnému orgánu členského státu výkonu za použití formuláře stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2. Tento orgán zajistí provedení rozhodnutí o opravném prostředku neprodleně po jeho obdržení.

Týká-li se rozhodnutí o opravném prostředku bankovního účtu vedeného v členském státě původu, jeho provedení ve vztahu k danému bankovnímu účtu se uskuteční v souladu s právem členského státu původu.

Pokud byl návrh na opravný prostředek podán v členském státě výkonu, provedení rozhodnutí o opravném prostředku se uskuteční v souladu s právem členského státu výkonu.

Článek 37

Právo na odvolání

Každá strana má právo odvolat se proti rozhodnutí vydanému podle článku 33, článku 34 nebo článku 35. Takové odvolání se podává za použití formuláře pro odvolání stanoveného prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 38

Právo složit jistotu namísto obstavení

1. Na návrh dlužníka:

- a) soud, který vydal příkaz k obstavení, může nařídit uvolnění obstavených peněžních prostředků, pokud dlužník tomuto soudu poskytne jistotu ve výši částky uvedené v příkazu nebo alternativní zajištění ve formě přípustné podle práva členského státu, v němž se daný soud nachází, a v hodnotě přinejmenším rovnocenné této částce;
- b) příslušný soud, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právo, orgán příslušný pro výkon v členském státě výkonu může ukončit výkon příkazu o obstavení v členském státě výkonu, pokud dlužník danému soudu či orgánu poskytne jistotu ve výši částky obstavené v tomto členském státě nebo alternativní zajištění ve formě přípustné podle práva členského státu, v němž se daný soud nachází, a v hodnotě přinejmenším rovnocenné této částce.

2. Články 23 a 24 se použijí přiměřeně k uvolnění obstavených peněžních prostředků. Složení jistoty namísto obstavení se oznámí věřitelům v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 39

Právo třetích stran

1. Právo třetí strany napadnout příkaz k obstavení se řídí právem členského státu původu.

2. Právo třetí strany napadnout výkon příkazu k obstavení se řídí právem členského státu výkonu.

3. Aniž jsou dotčena další pravidla pro určení příslušnosti stanovená právem Unie nebo vnitrostátním právem, jsou k rozhodování o žalobách podaných třetími stranami za účelem:

a) napadení příkazu k obstavení příslušné soudy členského státu původu a

b) napadení výkonu příkazu k obstavení v členském státě výkonu příslušné soudy členského státu výkonu nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právo uvedeného státu, orgán příslušný pro výkon.

KAPITOLA 5

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 40

Legalizace nebo obdobný formální požadavek

V rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

Článek 41

Právní zastupování

V řízeních pro získání příkazu k obstavení není zastoupení advokátem nebo jiným odborníkem v oboru práva povinné. V řízeních podle kapitoly 4 není zastoupení advokátem nebo jiným odborníkem v oboru práva povinné, ledaže existuje povinnost mít takového zástupce bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště stran podle práva členského státu soudu nebo orgánu, kterému je předložen návrh na opravný prostředek.

Článek 42

Soudní poplatky

Soudní poplatky v řízení pro získání příkazu k obstavení nebo opravného prostředku proti příkazu nesmí převyšovat poplatky za získání rovnocenného vnitrostátního příkazu nebo opravného prostředku proti takovému vnitrostátnímu příkazu.

Článek 43

Náklady vzniklé bankám

1. Banka je oprávněna žádat po věřiteli nebo dlužníkovi úhradu nákladů vzniklých provedením příkazu k obstavení pouze tehdy, pokud podle práva členského státu výkonu má banka na takovou platbu nebo náhradu nárok v případě rovnocenných vnitrostátních příkazů.
2. Poplatky vybírané bankou za účelem pokrytí nákladů uvedených v odstavci 1 se stanoví s ohledem na složitost provedení příkazu k obstavení a nesmějí být vyšší než poplatky vybírané za provedení rovnocenných vnitrostátních příkazů.
3. Poplatky vybírané bankou za účelem pokrytí nákladů souvisejících s poskytnutím informací o účtu podle článku 14 nesmějí být vyšší než skutečně vynaložené náklady a případně nesmějí být vyšší než poplatky vybírané za poskytnutí informací o účtu v souvislosti s rovnocennými vnitrostátními příkazy.

Článek 44

Poplatky účtované orgány

Poplatky vybírané jakýmkoli orgánem nebo jiným subjektem v členském státě výkonu zapojeným do vyřizování nebo výkonu příkazu k obstavení nebo do poskytování informací o účtu podle článku 14 se stanoví na základě sazebníku poplatků nebo jiného souboru pravidel vypracovaného předem každým členským státem, který transparentním způsobem stanoví příslušné poplatky. Při vypracování tohoto sazebníku nebo jiného souboru pravidel může členský stát zohlednit částku uvedenou v příkazu a složitost spojenou s jeho vyřízením. Tyto poplatky nesmějí být případně vyšší než poplatky vybírané v souvislosti s rovnocennými vnitrostátními příkazy.

Článek 45

Lhůty

Pokud soud nebo daný orgán za výjimečných okolností nemůže dodržet lhůty stanovené v čl. 14 odst. 7, článku 18, čl. 23 odst. 2, čl. 25 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 28 odst. 2, 3 a 6, čl. 33 odst. 3 a čl. 36 odst. 4 a 5, přijme soud nebo orgán co nejdříve opatření vyžadovaná těmito ustanoveními.

Článek 46

Vztah k vnitrostátnímu procesnímu právu

1. Veškeré procesní otázky, jež nejsou konkrétně upraveny tímto nařízením, se řídí právem členského státu, v němž probíhá řízení.
2. Účinky zahájení úpadkového řízení na jednotlivé žaloby v souvislosti s výkonem, např. na výkon příkazu k obstarání, se řídí právem členského státu, v němž bylo úpadkové řízení zahájeno.

Článek 47

Ochrana údajů

1. Osobní údaje získané, zpracované nebo předané podle tohoto nařízení musejí být přiměřené, relevantní a v množství úměrném účelu, za kterým byly získány, zpracovány nebo předány, a mohou být použity pouze za tímto účelem.
2. Příslušný orgán, orgán pro informace a jakýkoli jiný subjekt zodpovědný za výkon příkazu k obstarání nesmějí údaje uvedené v odstavci 1 uchovávat déle než po dobu nezbytnou pro účel, za kterým byly získány, zpracovány nebo předány, jež nesmí v žádném případě přesáhnout 6 měsíců od skončení řízení, a po tuto dobu musí zajistit přiměřenou ochranu dotčených údajů. Tento odstavec se nevztahuje na údaje zpracovávané nebo uchovávané soudy při výkonu soudních funkcí.

Článek 48

Vztah k jiným nástrojům

Tímto nařízením není dotčeno:

- a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ⁽¹⁾, s výjimkou čl. 10 odst. 2, čl. 14 odst. 3 a 6, čl. 17 odst. 5, čl. 23 odst. 3 a 6, čl. 25 odst. 2 a 3, čl. 28 odst. 1 a 3, 5 a 6, článku 29, čl. 33 odst. 3, čl. 36 odst. 2 a 4 a čl. 49 odst. 1 tohoto nařízení;
- b) nařízení (EU) č. 1215/2012;
- c) nařízení (ES) č. 1346/2000;
- d) směrnice 95/46/ES, s výjimkou v čl. 14 odst. 8 a v článku 47 tohoto nařízení;
- e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) nařízení (ES) č. 864/2007, s výjimkou čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 49

Jazyky

1. K písemnostem uvedeným v čl. 28 odst. 5 písm. a) a b), které se mají doručit dlužníkovi a které nejsou v úředním jazyce členského státu, v němž má dlužník bydliště, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků místa, kde má dlužník bydliště, nebo v jiném jazyce, jemuž rozumí, se přiloží překlad či přepis do jednoho z uvedených jazyků. Písemnosti uvedené v čl. 28 odst. 5 písm. c) se nepřekládají, pokud soud výjimečně nerozhodne, že je třeba zajistit překlad či přepis určitých písemností, aby se dlužníkovi umožnilo uplatnění jeho práv.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

2. Veškeré písemnosti zasílané podle tohoto nařízení soudu nebo příslušnému orgánu mohou být vyhotoveny také v kterémkoli jiném úředním jazyce orgánů Unie, pokud dotčený členský stát uvedl, že tento jiný jazyk přijme.

3. Každý překlad podle tohoto nařízení musí být proveden osobou oprávněnou provádět překlady v jednom z členských států.

Článek 50

Informace poskytované členskými státy

1. Do 18. července 2016 členské státy sdělí Komisi:

- a) soudy určené jako příslušné pro vydání příkazu k obstavení (čl. 6 odst. 4);
- b) orgán určený jako příslušný pro získání informací o účtu (článek 14);
- c) postupy získávání dostupných informací o účtu, které jsou k dispozici podle jejich vnitrostátního práva (čl. 14 odst. 5);
- d) soudy, u nichž se podává odvolání (článek 21);
- e) orgán nebo orgány určené jako příslušné pro obdržení, zaslání a doručení příkazu k obstavení a dalších písemností podle tohoto nařízení (čl. 4 bod 14);
- f) orgán příslušný pro výkon příkazu k obstavení v souladu s kapitolou 3;
- g) rozsah, v němž mohou být podle jejich vnitrostátního práva obstaveny společné a sběrné účty (článek 30);
- h) pravidla, jimiž se řídí částky vyloučené ze zajištění podle vnitrostátního práva (článek 31);
- i) zda jsou podle jejich vnitrostátního práva banky oprávněny vybírat poplatky za provedení rovnocenných vnitrostátních příkazů nebo za poskytnutí informací o účtu, a pokud ano, která strana odpovídá za předběžné a konečné uhrazení těchto poplatků (článek 43);
- j) sazebník poplatků nebo jiný soubor pravidel, který stanoví příslušné poplatky vybírané jakýmkoli orgánem nebo jiným subjektem v členském státě výkonu zapojeným do vyřizování nebo výkonu příkazu k obstavení (článek 44);
- k) zda mají rovnocenné vnitrostátní příkazy v rámci vnitrostátního práva stanoveno určité pořadí (článek 32);
- l) soud nebo případně orgán pro výkon příslušný pro přiznání opravného prostředku (čl. 33 odst. 1, čl. 34 odst. 1 nebo 2);
- m) soudy, u nichž má být podáno odvolání, lhůtu, která je případně pro podání tohoto odvolání stanovena podle vnitrostátního práva, a okamžik, od něž začíná uvedená lhůta běžet (článek 37);

- n) informace o soudních poplatcích (článek 42) a
- o) jazyky přijímané pro překlady písemností (čl. 49 odst. 2).

Členské státy uvědomí Komisi o jakýchkoli následných změnách těchto informací.

2. Komise informace vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, a to zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 51

Vytvoření a následné změny formulářů

Komise přijímá prováděcí akty, jimiž budou vytvořeny a následně pozměňovány formuláře uvedené v čl. 8 odst. 1, čl. 10 odst. 2, čl. 19 odst. 1, čl. 25 odst. 1, čl. 27 odst. 2, čl. 29 odst. 2, čl. 36 odst. 1, čl. 36 odst. 5 druhém pododstavci a článku 37. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 53

Monitorování a přezkum

1. Do 18. ledna 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění tohoto nařízení, včetně posouzení toho, zda by:

- a) finanční nástroje měly být zahrnuty do oblasti působnosti tohoto nařízení a
- b) částky připsané na účet dlužníka až po provedení příkazu k obstavení mohly být předmětem obstavení v rámci příkazu.

Ke zprávě se případně přiloží návrh na změnu tohoto nařízení a posouzení dopadu ustanovení, která mají být zavedena.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy shromáždí a na žádost Komisi zpřístupní informace o:

- a) počtu návrhů na vydání příkazu k obstavení a počtu případů, kdy byl příkaz vydán;
- b) počtu návrhů na vydání opravného prostředku podle článků 33 a 34 a, je-li to možné, počtu případů, kdy byl opravný prostředek vydán, a
- c) počtu odvolání podaných podle článku 37 a, je-li to možné, počtu případů, kdy bylo odvolání úspěšné.

KAPITOLA 6
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 18. ledna 2017, s výjimkou článku 50, který se použije ode dne 18. července 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS